மன் தொடர்: தாயும் கருவும் போல நாமும் தனி மக்களும் நீடூழி வாழ்க! * தாய் ஒரு நகரகத் தன் பிள்ளைகளைப் பத்து திங்கள் சுமந்து பெற்றவள் என்றாலும் கல்வி சான்ற மகனைத்தான் தனியன்பு காட்டுவாள். அரசனும் ஆண்மையின் மேம்பட்டோனை மதியாது அறிவாற் பெரியவனையே தன் கண்ணெனக் கருதுவான். கற்றவனே அகத்தும் புறத்தும் எல்லாரும் போற்றுவர் * செல்வம் கைமாறுதல் வெள்ளம் மண்ணைத்து விழ்தல் போல மிக எளிது. * என் தந்தை பல்லாண்டு பெற்ற அரசியல் அறிவை யான் மகனாய் கொண்டதால் பெறுவேனோ? * அடைதற்கு எளிதாய பொருள் காத்தற்கோ! அம்மம்ம! மிகவும் அருமையது. கல்வியோ எனின், வருந்திப் பெறுதற்கு உரியது. பெற்றுல் அது தன்னையே காத்துக் கொள்ளும் தகையது * பொருளானே எல்லாம் ஆகும் என்னும் இழிவோர் சொல்லைச் செவி சாய்க்காது, வானத்தினும் பரந்த கல்வியை, மலையினும் உயர்ந்த எண்ணத்தைத் தரவல்ல கல்வியை, கடலினும் ஆழ்ந்த கருத்தினை ஊட்டும் கல்வியை, உயிரினும் சிறந்த ஒழுக்கக் கல்வியைக் கற்றலும் கடிதாகக் கற்றல் வேண்டும் * புலவர்கள் தாயாக நூல்கள் சேயாக அறிவு பாலாக எவ்வெயாகிய மக்கள் கொழு கொழு என வளர்க. * புவனி மானம் காக்கப் பட்டாடையும் பருத்தியாடையும் ஏற்றுமதி செய்யும் எம் நாட்டகத்து, ஆடையான்று மானத்தை ஏற்றுமதி செய்வார் இன்றும் பிறக்கவில்லை * தொல்வேதுவிவாதிய உண்மையே வகுத்திய ஆறுவன் என் செய்யமாட்டான். * உழவு செங்கோல் ஏனை தொழில் கோல்கும். உழவன் சிறப்பால் உலகம் சிறக்கும். நாகரிகத்தின் தொடக்கம் உழவெனவும், முடிவு உழவாண்மை என அறி * உம் மனத்துடிப்பு, தோற்றுடிப்பு, மெய்த்துடிப்பெல்லாம் எனக்கு உயர்த் துடிப்பை தருகின்றன * பாறூர் நிலங்கட் செல்வம் காலவம் எனும் செவ்வழியாக நீர்ப்பாசனம்பு வளவிக் காவிரித்தாய் கருதியாவுள்ளா எம்மேற்கு மட்டும் இல்லா தார்ந்த பொல்லா செயலைத் ஆடனன் * அதுவென்ன, ஐயம். ஆவணா கொரச் செய்தி, நடவா நடப்பு, ஒன்றுமல்லாத் செய்யுள், காணுக்குடல், காட்டிடுங் காணமாட்டாக் கண் மெய்கள். ஊர் மக்கள் புகழ்பவும் கொரச் சொல். உற்றது சொல்லாத ஊமையர், தெரிந்தும், அழ்ந்து நடக்கும் வம்பர். கோலவிலக்கும் கொள்ளர். * மக்கள் மறவர்களாக, வாள்கள் படைகளாக, சிம்புகள் கோயாக நான் ஒரு மன்றற் வேந்தனானேன். பெருவின் மறத் தொண்டே என் வெற்றி. அவர் தம் செயற்றத் தொண்டே என் செல்வம். அவர்தம் உள்ளத் தொண்டே என் துணை. அவர்தம் உரிமைக் காப்பே என்னரசு * செல்வின் ஆக்கமே அரசன் நோக்கமென அறிந்தும் வேறு செய்யும் இறும்பர்கள் என் உட்பகை. என்றுமில் நோய்கள். * மெய்ப் பகையாக நின்றாலும் சிறு கலம். அரைகுறைப் பகையாக இருப்பது பெரியதே * உலகத்தில் கலை கலை நடக்குமென்று சொல்லும் அறிவுடைமையைக் காட்டிலும், நடவாதது உலகத்தில் யாது என்று கேட்கும் பேதைமை சிறந்தது * பயன் நோக்காது வினை செய்தல் வேண்டும் * உலகத்திலே அறிவாளிக்கிற மக்கள் எந்தத் தீமையையும் துணிச்சலாக செய்கிறார்கள் * பேரியாவ்வேயானும் அறியாதான் கைப்புகின் என்னாம்? நாம் அநுபவத்தல்லது, கை மறக்குமா? அம்பாற்கு வன்மையும் வளைவும் எய்பவன் கொலையதல்லது இயல்பாலில்லையே. * ஒழுக்கம் கடவாத அறிவாற்கே தெளிவான காரணங்களைப் பின் வரும் நிகழ்ச்சிகள் காட்டினால், என் செய்த பிழைவை மாற்றிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவன் மாணவனைய மகன் * கொலைக் பழியையும் இருந்தபரன் வாழ்வினையும், அல்லது பாதி தொண்டினை வருத்த நியமா நம்மையும், யார் பொறுப்பு யார் எப்படியென்று, அவ்வம்பாலே இத்துத்தும் செய்வான் * பெத்தாத் தெல்லுழைத்து அவர் மார்பாற் போல மற்றவர்கள் தங்கள் கருத்தினைக் கேட்பதைப்போல் மகிழ்கின்றார்கள் * எம் புகழ்ச்சிக்கு உம் வறுமையே காரணம். எங்கள் சேவா இனை மனம் கிளிப்பத் தொல்லையுமில்லை * சேவா கைப்பக் கேட்டான் * புகழ்வாங்கப் பொருளின் வாரிம் வாணிக வள்ளல் இவரல்லர் * மறுமையாற் நற்பயனை அல்லது பரவாமையைத் தரவல்லது என்று கம்மையால் கொடை செய்யும் வினையுடையாருமல்லர். கொடைகாத்தல் கருதி மகனுக்குத் தன் பொருளை வழங் தந்தையுமல்லர். தேவையற் காப்பான் மகனை வளர்க்கும் தாயுமல்லர். வெயிலாற் காய்ந்தும், மழையால் நனைந்தும், பனியால் நடுங்கியும், வாடையால் உலர்ந்தும், பசி தணிக்கு மளவே கூழ் குடித்து, மானங்காக்கும் அளவே கோவணம் அணிந்து, மா தொல அசைவிரு எல்லாருக்கும், இளைப்பின்றி உழைக்கும் உழவனே கீழ் செம்மலுக்கு ஒப்பாவான் *. தன்னைப் புகழாதான் புகழே ஞாலத்துப் பலரால் சொல்லப்படுமன்றே? *